

ABONAMENTS

Barcelona, mèd. ...	2 Ptas
Catalunya i territori de la República.	24
trimestre ...	24
Amèrica (Itàlia i Portugal, trimestre)	36
Països conuen postal id.	36
Altres països id.	60

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA, 11 i 13 — TELÈFON 19603

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ:
RAMBLA CATALUNYA, 64 — TELÈF. 70180

CRONICA

L'estil de Catalunya

UNA de les dites catalanes que més han estat retretes d'ençà del 19 de juliol és aquella de "Cada terra fa sa guerra". No és pas ocios de recordar-la. Aviat farà dos anys que començà la gran conflagració que ha mobilitzat amb les seves exigències totes les energies del país i que ha galvanitzat la voluntat indestructible de tots els homes dignes de la República. I en aquests dos anys Catalunya ha jugat i juga encara un paper preponderant. S'ha dit i repetit que sense la decisió del poble català, que el 19 de juliol del 1936 esclafava el cop feixista a Barcelona i a tot Catalunya, sense l'organització que el Govern de la Generalitat havia donat a les forces d'Ordre Públic, que li permeté de fer front a la sublevació de gairebé totes les forces de l'Exèrcit, la República hauria estat vençuda, i el feixisme internacional hauria cobrat ben aviat una victòria que ara se li ha fet insubornable. Avui també, sense la resistència de Catalunya, sense la voluntat d'oposar-se a l'allau invasora que entrava a sang i a foc a la nostra terra, la signatura del pacte anglo-italià hauria coincidit amb el fet consumat de l'entrada de les tropes feixistes a Barcelona i amb un cop irresistible a la causa republicana. Pel mes d'abril del 1936, com pel juliol del 1936, Catalunya salvava la República. Se salvava, es clar, ella mateixa.

Mentrestant, en aquests dos anys de lluita Catalunya ha fet grans coses. Ha creat una potent indústria de guerra, que ens permet de tenir confiança en l'esdevenidor i de superar ben aviat el desnivell d'armament en què ens tenen, d'una banda la intervenció alemanya i italiana, i de l'altra la no intervenció democràtica. Catalunya ha pogut també de les seves reserves d'homes i d'energia els soldats que, amb l'escut de les quatre barres al pit, s'han batut a tots els fronts de la Península. Ha estat l'ajut generós en armes i en braços i en treball, en tots els moments difícils de la guerra, i la força dinàmica que, enllà de les fronteres, proclamava amb un accent propi la voluntat de tota una nació de no deixar-se vèncer per uns invasors inspirats pels ideals més anacrònics del centralisme i la intolerància, que volen fer recular a l'Estat Mitjà la història del món. Catalunya ha donat tot el que havia de donar i ha decuplicat els seus esforços perquè sap que la victòria dels facciosos seria la seva desfeta, i treu, per tant, les seves energies de la inesgotable reserva de patriotisme dels seus fills.

Però tot això, tota aquesta col·laboració entusiàstica i aquesta voluntat ferriosa de victòria, ha estat dut a terme amb l'estil propi de Catalunya. Estil que defuig la parencia, i és, alhora, robust i tendre. Que s'inspira tant dels himnes de guerra, evocadors de les gestes preterites de la Història, com dels cants populars que servaven intacte el tresor de la llengua, enllà dels anys de decadència. Catalunya aporta la seva força i aporta també el seu estil. Seria absurd que hom volgués separar la una de l'altra, perquè són indestructibles. Perquè els catalans, que lluiten per la República i per la llibertat, que lluiten per alliberar Espanya de la invasió estrangera i per desfer les folles ambicions d'uns militars traïdors que somnien en el vell absolutisme centralista de Felip V i de Ferran VII; els catalans, que donen gustosament llur sang i llur suor per la causa popular, saben que lluiten per Catalunya, i en aquest motiu comprenen i encloven tots els altres. Sota el guiatge del Govern de la Generalitat i del seu President, els catalans lluiten des de fa dos anys, i estan disposats a lluitar fins a la definitiva victòria. No playen esforços ni sacrificis. Només volen això: que els sigui reconeguda i respectada llur personalitat i llurs prerrogatives nacionals. Que el final de la guerra i la mateixa guerra signifiqui per a llur pàtria no pas aquell esclafament definitiu que voldria imposar-li Franco, sinó el desenvolupament fins a les darreres conseqüències dels principis autonomistes continguts en la Constitució i que tenen un inici efectiu en l'Estatut. Els catalans fem la guerra com a tals, i en el mateix estil hem de guanyar-la.

433.000 FRANCS PER DOS QUADRES DE PICASSO

París, 1. — En una venda pública, el quadre de Picasso "Saltimbanqui amb gossos", que havia estat valorat en 350.000 francs, ha estat venut per 433.000.

Una altra pintura sobre cartó del mateix pintor, "Retrat de Bibi la Purra", valorat en 30.000 francs, ha pujat fins a 32.000. Les dues obres d'art, que són pintures pertanyents al període dit "blau", que són molt estimades. — Agència Espanya.

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

Es lluita intensament en el front de Llevant.—Els facciosos ocuparen Los Mallaes amb gran luxe d'aviació i tancs; però les nostres forces reconquistaren la posició en endèrgic contraatac

Els avions estrangers continuen les agressions contra la població civil sense escoltar l'honor britànic

FRONT DE L'EST. — En les darreres hores d'ahir fou totalment rebutjat un intent de cop de mà enemic contra les nostres posicions de Serra del Bosc, al sector de Llevant.

FRONT DE LLEVANT. — Ha continuat l'intens combat a tots els sectors d'aquest front.

Al de La Puebla de Valverde les nostres forces han recuperat brillantment la zona 1321, al sud de La Muela.

A la zona de Ribesaltes l'enemic ha ocupat l'encreu de la Peña, que havia estat conquistada per les nostres forces durant la nit.

Al sector de Bech, malgrat la tenaç resistència de les tropes espanyoles, les forces faccioses que realitzen la invasió estrangera, fortament protegides per aviació i tancs, han aconseguit ocupar Los Mallaes, que les nostres forces han reconquistat en contraatac, i han capturat presoners i material.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ

Abir, a les 22.41, dos hidro bombarders als pobles de Capatxiste i Garraf, Gava i Vilabol, i causaren víctimes i danys.

A conseqüència del bombardeig realitzat abir per l'aviació estrangera contra la població civil de Badalona han estat recollits fins ara seixanta morts i cent quaranta-quatre ferits.

Vós, Diego Ramírez

Carta oberta a un fariseu

El vostre nom — Diego Ramírez — barrejat amb altres en la nota que ens assabentava que eren els complices directes de l'assassinat del benemerit i malaganyat patriota Carrasco i Formiguera, haurà deixat indiferent la majoria dels catalans que el llegiren. I m'hi hauria deixat a mi també, si no de què a un atzar el saber concretament quin mena d'home sou i quin mena de missió vau venir a portar a terme a Catalunya, poca cosa més d'un any abans del 19 de juliol.

Amb el vostre gest innoce d'erguir-vos en acusador de Carrasco i Formiguera, no heu pas trencat a trajectòria de la vostra vida. Trist i pobre plaçapels madrilenys, la vostra presència va ésser considerada oportuna a Barcelona per fer-vos portaveu d'una illa que la llibertat eclesiàstica sostenia contra una entitat de oment, catòlica i catolíssima, tarada, però, del pecat d'haver proclamat en la seva declaració de principis, el seu leial acatament al Govern que el poble democràtic s'havia donat el 14 d'abril.

I aquest pecat, agreujat amb el d'una mai no desmentida catalanitat, no tenen però en determinades esferes eclesiàstiques. Vós, Diego Ramírez, amb tot l'autoritat que heu d'ésser i capdavanter d'aquesta ben poca cristiana illa. Vós éreu el gonfiamer d'una cosa amorfa i torçuda que a capital de Catalunya va néixer amb el nom d'"Acció Catòlica Oficial de la Joventut espanyola". Caha, realment, que el seu primer president és digué Diego Ramírez!

Vós sabeu prou bé que l'Acció Catòlica, segons la concepció d'un fundador, havia d'ésser exercida al marge de la política, i, naturalment, no ho féu pas. El vostre nom, els vostres articles, les vostres cròniques, les vostres activitats, trobaren sempre resat al "Correo Catalán", diari d'un partit polític enemic del règim.

Per a vós, que oficialment calia que restés al marge de la política, quin gruix podia existir contra Carrasco?

Quin satànica impuls va fer-vos atacar per acusar-vos, el catòlic amb diploma oficial — l'home que a les Corts Constitucionals va ésser el millor paladí de l'Església Catòlica espanyola?

Ah, Ramírez, jo sé la causa de la vostra posició miserable en aquest afer! És la mateixa que va impulsar-vos a venir a Catalunya: per posar-vos a les ordres dels seus enemics: l'odi a la nostra terra, a les nostres tradicions, a tot el que és color, no ja de catalanisme, sinó de catalanitat! I per servir aquest odi, heu arribat fins al crim, fins a l'assassinat.

Vós, catòlic, Diego Ramírez?

Vós, cristià?

No us veteu zopes i roges de sang innocent les vostres mans?

Vós, catòlic? L'home que ha fet de testimoni de crim contra un altre al qual — n'estic ben cert — ni tan sols conecia i l'ha fet condemnar a mort?

Heu viscut per odiar Catalunya.

I aquest odi us ha portat fins al crim fratricida d'un que professava la religió que vós dieu professar.

Carrasco i Formiguera, queia per Catalunya, perdonant, com a cristià, els seus enemics i els seus assassins.

Vós, que sou el més culpable dels seus delictes, i no el sentiu al vostre com una bufelada, aquest però, miserable fariseu?

MAGI TARRAGO

Susanne Lenglen continua en greu estat

París, 1. — L'ex-campiona francesa de tennis Susanne Lenglen, s'ha agriat sobtadament en el curs de la malaltia que pateix.

Després d'una transició de sang la malalta ha reaccionat, i ha portat a l'aním dels doctors Tremolieres, Collet i Tsank que l'assisteixen certes esperances. — Fabra.

'OM ELS GRANS

Juguem al combat naval... Jo li llanço 100 bombes i ell em llança les seves protestes...

(Dibuix de Prevost.)

ACOTACIONS

La crueltat reveladora

La crueltat trau els facciosos. És el que els lleva, amb més brutalitat que res, la carota, i els presenta tal com són. I un dels actes de crueltat que més ha servit per a revelar llur odi a Catalunya ha estat l'afusellament de Carrasco i Formiguera.

Ho vam veure a Catalunya. Gent que, en nom de la catalanitat prementerament pretenia ésser neutral en aquesta guerra, confessava:

— Ara si que veig que, amb els facciosos no hi ha res a fer. Es-bolaven estúpidesment tot allò que sigui català. Tot allò que sigui català através d'una manera particular llur odi.

Si a Catalunya va produir aquest efecte, ara veiem que entre els catalans d'Amèrica ha produït un efecte semblant. Ho veiem al tractat de llur premsa. L'excel·lent revista "Catalunya" li dedica dos articles amaratats d'indignació i de sentiment. Dos articles on la immortaltat de Catalunya i de Carrasco i Formiguera hi és proclamada. I cert que "Catalunya" ha defensat, des del primer moment, la nostra causa. Però en cap número, potser, de cap a cap, no hi havia hagut una tan patètica vibració, no s'hi havia fet sentir la indignació d'una manera tan profunda com en aquest darrer. Potser és que si encara hi havia algú que dubtés de quina seria la sort de Catalunya sota el jou de la dominació feixista, l'afusellament, revelador en la seva estúpidesa, de Carrasco i Formiguera, l'hauria convençut.

Es que, com diria el mateix editorialista de "Catalunya", la sang del martir no ha estat infuocada. El seu sacrifici comença a donar fruits.

BEGUR

Reunió del Govern de Catalunya

El Consell aprova diversos decrets

A les sis de la tarda es va reunir el Govern de la Generalitat sota la presidència del senyor Companys. La reunió ha acabat a les vuit del vespre. El conseller senyor Sberri ha donat la següent referència de la reunió:

"El Consell ha aprovat un Decret del Departament de Cultura organitzant les Sales de Lectura per a Infants, i altres Decrets de Finances i Governació i Assistència Social. El Govern ha estudiat diferents aspectes de problemes de defensa passiva, refugiats i assistència social, i ha canviat impressions respecte altres Decrets en estudi.

"La pirateria aèria"

interessant article del General Armengand

a tercera pàgina

Hollywood al costat de l'Espanya republicana

Henry Hemingway produirà un gran film sobre la nostra lluita

Hi prendran part les més grans figures del cinema americà i el producte es destinarà a l'ajut de la nostra causa

París, 1. — Ernest Hemingway, l'il·lustre autor americà, a la generosa amistat del qual tant deu la causa espanyola, acaba de tornar a Hollywood després de romandre una llarga temporada a l'Espanya republicana. Porta aquesta vegada, del seu pas per diversos fronts on els soldats de la República lluiten contra els invasors estrangers i contra la covardia també dels testimonis del seu drama, múltiples impressions, de les quals té el propòsit de treure'n un argument per a una pel·lícula. Encara no ha estat triat el títol que portarà, però ja se sap que Robert Montgomery serà el protagonista i que el rodatge del film no serà fet per cap de les grans firmes californianes. Robert Montgomery ha declarat referent a aquest aspecte:

— Conec la independència i l'esperit altament llieral de molts dels nostres projectors. Se que considerarien com un deure, tant vers nosaltres com vers ells mateixos, no canviar ni una coma de l'argument del meu amic Hemingway. No obstant, no hem volgut que cap de les empreses a les quals hem donem prengui la responsabilitat d'una pel·lícula a la qual, em propossem donar una significació precisa.

Ultra això, este persuadit que totes les grans empreses haurien sol·licitat el privilegi de realitzar aquest "film", i oom que no volem fer obra personalista, sinó obra col·lectiva, he preferit jo, amb la meua qualitat de

Petita història de la No intervenció I la U.R.S.S.?

per LÉON BLUM

Reprenc la "petita història" que havia interromput... sense, però, interrompre-la del tot. Ha arribat el moment de deduir-ne la conclusió. Però abans voldria respondre a una objecció que alguns dels meus lectors han tingut segurament a flor de llavi.

Ja he assenyalat que els "corcos" d'us de no intervenció, i així qualificats perquè tenien per objecte impedir la intervenció dels dictadors totalitaris, havien en realitat mantingut al seu objecte. Ja he dit que la intervenció de l'Alemanya racista, i d'una manera encara més accentuada la de la Itàlia feixista, havien pres a poc a poc un caràcter patent, públic, gairebé oficial. L'objecció que sento de passada, talment com si hagués estat articulada davant meu, consisteix en dir: "I bé! I la U. R. S. S.?"

"I és que la U. R. S. S. no ha actuat de la mateixa manera que Alemanya i Itàlia? Vós sabeu bé que si Itàlia i Alemanya han denunciat els acords de la no intervenció, la U. R. S. S. els ha denunciat igualment. El Govern regular ha rebut material de guerra soviètic, exactament com els rebels n'han rebut d'alemany i d'italià... Aleshores, ¿per què la U. R. S. S. escapa a la condemna que vós pronuncieu contra Itàlia i contra Alemanya? M. Pierre Flandin ha arribat, si tinc bona memòria, fins a l'extrem de presentar la situació sota l'aspecte següent: Hi ha potències que han violat els acords signats per elles mateixes, com Itàlia, Alemanya i la U. R. S. S.; n'hi ha que els han respectat escrupolosament, com Anglaterra; és de la banda d'Anglaterra i no pas de la de la U. R. S. S., on França ha de buscar un model.

No tinc pas la més lleu intenció de constatar l'evidència dels fets. Adhuc no cercaré, tal com ho han fet fa poc alguns dels meus col·legues, de menysprear la importància dels socorsos que el Govern soviètic ha donat al Govern republicà d'Espanya. Aquests socorsos han estat considerables; ningú no ignora que durant les hores més crítiques de la guerra, ha tingut per a l'Exèrcit republicà un caràcter vital. Però jo refuso d'una manera absoluta l'assimilació que M. Flandin "i tants altres" pretenen establir entre la U. R. S. S. d'una part, i les dictadures totalitàries d'altra. Les refuso, perquè els socorsos de la Rússia soviètica a l'Espanya republicana no han pres mai la forma d'una intervenció patent i pública; la U. R. S. S. no ha trencat mai, amb un gest brutal, la ficció voluntària sobre la qual recolza, fa més d'un any, els acords de no intervenció; a Espanya no hi ha hagut mai cosos d'Exèrcit soviètics; Stalin no ha pronunciat mai cap discurs oficial per proclamar davant del món que ell recolzava la República espanyola amb totes les seves forces i per tots els mitjans; que ell no llobrera, a Espanya, l'establiment d'un Govern feixista o decantat al feixisme.

Però les refuso, principalment, perquè les dictadures totalitàries han pres totes les iniciatives, han controlat totes les responsabilitats, elles soles, mentre que els actes del Govern soviètic han tingut el caràcter d'una resposta o bé d'una rèplica.

No és possible fer cap denegació en aquest aspecte. Evidentment les trames soviètiques de material o de tècnics daten de molt de temps enrera, de mesos després de les trames d'homes i d'armes italians i alemanys.

Però jo refuso d'una manera absoluta l'assimilació que M. Flandin "i tants altres" pretenen establir entre la U. R. S. S. d'una part, i les dictadures totalitàries d'altra. Les refuso, perquè els socorsos de la Rússia soviètica a l'Espanya republicana no han pres mai la forma d'una intervenció patent i pública; la U. R. S. S. no ha trencat mai, amb un gest brutal, la ficció voluntària sobre la qual recolza, fa més d'un any, els acords de no intervenció; a Espanya no hi ha hagut mai cosos d'Exèrcit soviètics; Stalin no ha pronunciat mai cap discurs oficial per proclamar davant del món que ell recolzava la República espanyola amb totes les seves forces i per tots els mitjans; que ell no llobrera, a Espanya, l'establiment d'un Govern feixista o decantat al feixisme.

Però jo refuso, principalment, perquè les dictadures totalitàries han pres totes les iniciatives, han controlat totes les responsabilitats, elles soles, mentre que els actes del Govern soviètic han tingut el caràcter d'una resposta o bé d'una rèplica.

No és possible fer cap denegació en aquest aspecte. Evidentment les trames soviètiques de material o de tècnics daten de molt de temps enrera, de mesos després de les trames d'homes i d'armes italians i alemanys.

Però jo refuso d'una manera absoluta l'assimilació que M. Flandin "i tants altres" pretenen establir entre la U. R. S. S. d'una part, i les dictadures totalitàries d'altra. Les refuso, perquè els socorsos de la Rússia soviètica a l'Espanya republicana no han pres mai la forma d'una intervenció patent i pública; la U. R. S. S. no ha trencat mai, amb un gest brutal, la ficció voluntària sobre la qual recolza, fa més d'un any, els acords de no intervenció; a Espanya no hi ha hagut mai cosos d'Exèrcit soviètics; Stalin no ha pronunciat mai cap discurs oficial per proclamar davant del món que ell recolzava la República espanyola amb totes les seves forces i per tots els mitjans; que ell no llobrera, a Espanya, l'establiment d'un Govern feixista o decantat al feixisme.

Però jo refuso, principalment, perquè les dictadures totalitàries han pres totes les iniciatives, han controlat totes les responsabilitats, elles soles, mentre que els actes del Govern soviètic han tingut el caràcter d'una resposta o bé d'una rèplica.

No és possible fer cap denegació en aquest aspecte. Evidentment les trames soviètiques de material o de tècnics daten de molt de temps enrera, de mesos després de les trames d'homes i d'armes italians i alemanys.

Però jo refuso d'una manera absoluta l'assimilació que M. Flandin "i tants altres" pretenen establir entre la U. R. S. S. d'una part, i les dictadures totalitàries d'altra. Les refuso, perquè els socorsos de la Rússia soviètica a l'Espanya republicana no han pres mai la forma d'una intervenció patent i pública; la U. R. S. S. no ha trencat mai, amb un gest brutal, la ficció voluntària sobre la qual recolza, fa més d'un any, els acords de no intervenció; a Espanya no hi ha hagut mai cosos d'Exèrcit soviètics; Stalin no ha pronunciat mai cap discurs oficial per proclamar davant del món que ell recolzava la República espanyola amb totes les seves forces i per tots els mitjans; que ell no llobrera, a Espanya, l'establiment d'un Govern feixista o decantat al feixisme.

Però jo refuso, principalment, perquè les dictadures totalitàries han pres totes les iniciatives, han controlat totes les responsabilitats, elles soles, mentre que els actes del Govern soviètic han tingut el caràcter d'una resposta o bé d'una rèplica.

No és possible fer cap denegació en aquest aspecte. Evidentment les trames soviètiques de material o de tècnics daten de molt de temps enrera, de mesos després de les trames d'homes i d'armes italians i alemanys.

L'educació de la crueltat

per LÉON BLUM

La distància va augmentant entre el nazisme i la democràcia, entre el paganismisme i la cristiandat, entre els costums bàrbars i el respecte humà.

El darrer discurs de Goebbels a la festa pagana del Solstici d'Estiu acaba de subratllar oficialment una vegada més que el "furor teutònic", flor suprema de la "Kultur", està decidit a viure en estat de ruptura amb la humanitat.

Mentre els joves nazis d'Alemanya i d'Àustria es lliuren a sàdiques crueltats amb els jueus, quan les monstruoses anècdotes que arriben fins a nosaltres revolten les nostres consciències, el cap de Propaganda del Reich no ha trobat cosa millor que adreçar-lo paraules per a excitar-los encara més.

Ja no es tracta de reprimir una vegada més als jueus d'haver abusat de llur habilitat financera, d'haver escalat llocs de comandament, en els negocis o en la premsa, d'haver reeixit massa nombrosos en l'exercici de les professions liberals o en el terreny científic, no.

"La seva sola presència ens excita", ha declarat Goebbels. "No volem que els jueus vinguin a exhibir llur vida sota els nostres ulls."

Si llur sola presència, si el sol fet de viure, adhuc esforçant-se a no molestar ningú, dins del respecte a les lleis, adhuc les lleis d'excepció contra ells dictades, esdevé un crim, ¿quina oportunitat els resta als dissortats jueus d'Alemanya d'evitar la persecució?

Anar a viure a l'estranger? Adhuc això és impossible, sense que abandonin als que declaren que no poden ni sentir-los la major part dels seus béns. I és evident, encara, que l'emigració en massa dels jueus d'Alemanya, d'Àustria i dels altres països que tenen una tendència a imitar l'exemple dels nazis, és un fenomen al qual les democràcies, tolerants i humanes, no poden plantar cara per tal com la majoria es troben saturades de sense feina.

Goebbels ho sap, però proclama amb una cruel ironia que regala als jueus alemanys a Londres i a París, que tant es comunen per la seva sort...

Per a l'esdevenidor del gènere humà, hi ha quelcom pitjor que les sofrenes que han de suportar els perseguits: hi ha la crueltat lasciva que s'ha apoderat de llurs persecutors.

Octavi Mirbeau ja va dir, en una enquesta sobre la moralitat de la pena de mort, que hi havia en tot cas una cosa immorral en les execucions capitals i que aquesta cosa era el botz. Hi havia quelcom de botz en els mots de l'escriptor. Però no resta lloc per al somriure si hom pensa que ael el botz és tota una categoria de la joventut alemanya, una joventut la indigència de la qual ha estat calmada pels dirigents nazis, vestint-la amb camises brunes, enregimentant-la i, en la impossibilitat d'assegurar-li realitzacions dignes d'ella, encoratjant-la en la satisfacció dels instints més baixos, adhoc educant la seva crueltat.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del nazisme hauran d'acabar-se un dia no lluny. Persecució dels jueus, matances de poblacions civils estrangeres, ingerència en la vida interior dels altres Estats, avidesa per a incautar-se de les riqueses i els territoris que els altres pobles posseeixen, creació d'una nova religió d'Estat amb menyspreu dels valors morals seculars, aquest és el quadre de conjunt del programa racista dels nazis. La reacció és profunda; per lenta que sigui, dins la sang freda que les democràcies creuen que han de conservar, no deixarà d'èsser més segura i més poderosa.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del nazisme hauran d'acabar-se un dia no lluny. Persecució dels jueus, matances de poblacions civils estrangeres, ingerència en la vida interior dels altres Estats, avidesa per a incautar-se de les riqueses i els territoris que els altres pobles posseeixen, creació d'una nova religió d'Estat amb menyspreu dels valors morals seculars, aquest és el quadre de conjunt del programa racista dels nazis. La reacció és profunda; per lenta que sigui, dins la sang freda que les democràcies creuen que han de conservar, no deixarà d'èsser més segura i més poderosa.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del nazisme hauran d'acabar-se un dia no lluny. Persecució dels jueus, matances de poblacions civils estrangeres, ingerència en la vida interior dels altres Estats, avidesa per a incautar-se de les riqueses i els territoris que els altres pobles posseeixen, creació d'una nova religió d'Estat amb menyspreu dels valors morals seculars, aquest és el quadre de conjunt del programa racista dels nazis. La reacció és profunda; per lenta que sigui, dins la sang freda que les democràcies creuen que han de conservar, no deixarà d'èsser més segura i més poderosa.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del nazisme hauran d'acabar-se un dia no lluny. Persecució dels jueus, matances de poblacions civils estrangeres, ingerència en la vida interior dels altres Estats, avidesa per a incautar-se de les riqueses i els territoris que els altres pobles posseeixen, creació d'una nova religió d'Estat amb menyspreu dels valors morals seculars, aquest és el quadre de conjunt del programa racista dels nazis. La reacció és profunda; per lenta que sigui, dins la sang freda que les democràcies creuen que han de conservar, no deixarà d'èsser més segura i més poderosa.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del nazisme hauran d'acabar-se un dia no lluny. Persecució dels jueus, matances de poblacions civils estrangeres, ingerència en la vida interior dels altres Estats, avidesa per a incautar-se de les riqueses i els territoris que els altres pobles posseeixen, creació d'una nova religió d'Estat amb menyspreu dels valors morals seculars, aquest és el quadre de conjunt del programa racista dels nazis. La reacció és profunda; per lenta que sigui, dins la sang freda que les democràcies creuen que han de conservar, no deixarà d'èsser més segura i més poderosa.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del nazisme hauran d'acabar-se un dia no lluny. Persecució dels jueus, matances de poblacions civils estrangeres, ingerència en la vida interior dels altres Estats, avidesa per a incautar-se de les riqueses i els territoris que els altres pobles posseeixen, creació d'una nova religió d'Estat amb menyspreu dels valors morals seculars, aquest és el quadre de conjunt del programa racista dels nazis. La reacció és profunda; per lenta que sigui, dins la sang freda que les democràcies creuen que han de conservar, no deixarà d'èsser més segura i més poderosa.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del nazisme hauran d'acabar-se un dia no lluny. Persecució dels jueus, matances de poblacions civils estrangeres, ingerència en la vida interior dels altres Estats, avidesa per a incautar-se de les riqueses i els territoris que els altres pobles posseeixen, creació d'una nova religió d'Estat amb menyspreu dels valors morals seculars, aquest és el quadre de conjunt del programa racista dels nazis. La reacció és profunda; per lenta que sigui, dins la sang freda que les democràcies creuen que han de conservar, no deixarà d'èsser més segura i més poderosa.

Però la reprovació per aquestes pràctiques tan deshonroses està en marxa i esdevindrà una de les forces morals amb les quals els dirigents del naz

EL TEATRE

L'HOMENATGE A BENAVENTE AL TEATRE ROMEO

Dijous a la nit tingué lloc al Romeu una funció d'homenatge a Jacinto Benavente. La companyia de Juan Bonafé, reforçada amb la notabilitat de l'actor de la nostra escena, Laura Bover, interpretà, amb una dignitat professional, el primer acte, l'obra "La propia estimación". Tant la senyora Bover com el senyor Bonafé realitzaren una impecable tasca, magnífica secundada per la senyora Azorín i els senyors Fuentes i Samad.

A mig acte primer es produí l'assassinat i, aleshores, després d'interpretar "Forquetrina" i "Els Segadors", i algun altre himne, el rapsoista Manolo Gómez i la senyora Azorín, recitaren diverses composicions, per tal d'entretenir el públic que havia romàs al seu lloc. Els dos artistes foren ovacionats.

El teatre Romeu oferia un aspecte de gran solemnitat; la sala estava abarrotada de públic i acudiren a la funció moltes personalitats de la política, de l'art i de la literatura.

Véiem el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Carles Pi i Suñer; el de Governació, senyor Sureda; i el d'Economia, senyor Gomara. Es trobaven també presents el vice-president del Congrés senyor Fernández Clérigo; l'alcalde senyor Salvador; els regidors senyors Aris, Roca, Borrás, Martínez i Cabruja; el comissari de Propaganda de la Generalitat, senyor Mirambilles; l'oficial major del Parlament de la República, senyor Cuevas; el secretari del president del Parlament de Catalunya, senyor Delgado; el comissari d'Espectacles de la Generalitat, senyor Brannuela i moltes altres personalitats.

També assistí a l'espectacle l'alcalde de Madrid, senyor Henche, que fou ovacionat pel públic, en tenir notícia de la seva presència a la sala, anunciada per l'actor senyor Bonafé.

Al final s'interpretaren diverses veuades els himnes nacionals. I en tot moment regnà una atmosfera d'entusiasme i de patriotisme.

LA MUSICA

L'Orquestra Nacional de Concerts al Palau de la Música Catalana

Demà, a les quatre de la tarda, el segon concert de la tercera sèrie de l'Orquestra Nacional de Concerts, sota la direcció del mestre Francisco Palos i d'acord amb el programa següent:

Primera part. — Segona Simfonia, de Beethoven.

Segona part. — 1. Obertura per a piano i orquestra, de Rodolf Halffter. (Dirigida per l'autor.)

2. Ràpica a la "Farandola", de Bizet... (Obradors.) 3. "La sega" (poema simfònic), de J. Zamacois. (Dirigida per l'autor.)

Tercera part. — 1. "La gran Pasqua russa", de Hlmsky Korsakov. 2. Obertura de "El vaixell fantasma", de Wagner.

ELS ESPORTS

FUTBOL

El Socors Roig de Catalunya (Socors Roig Internacional) recorda novament a tots els deportistes i al públic en general que amb motiu de l'incident que ocasionà la pèrdua dels materials dels companys Joan Climent i Antoni Ruiz Castellanos, del conegut equip "Leones Rojos" del Cos de Carrabiners, resta suspès fins a nova avís el partit de futbol anunciat per a avui, diàble, dia 2 del corrent.

FRONTO TXIKI-ALAI

Avui, tarda, a les 3:00:

ALGERIA i LOLILLA

contra

CARMENCHU i MARI

(Hi, no hi ha funció.)

FRONTO NOVETATS

Avui, tarda, a les 3:45, a pal:

AZURENO UNABUHO

contra

SOLOZARAL - URZAY

Detalls per cartell

Teatre Català de la Comèdia

(ABANS POLIORAMA)

Avui, tarda, a les 5 - Nit, a les 10:

ELS VELL

per Enric Borrás, Maria Vila i Plu Davi

GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA OFICIAL D'ART LIRIC

Avui, diàble, tarda, a les 4:00:

Doña Francisquita

pels amants Conxita Penades, Marià Meritx, Ricard Mayral, Pau Gorgé i Antoni Palaciós

Mestre director: Francesc Palos. Escenificació d'Eugeni Casals.

DEMA, diàble, tarda:

LAS GOLDONINAS

pels amants Conxita Penades, Marià Meritx, Ricard Mayral, Pau Gorgé i Antoni Palaciós

DEMA, diàble, tarda:

LAS GOLDONINAS

pels amants Conxita Penades, Marià Meritx, Ricard Mayral, Pau Gorgé i Antoni Palaciós

DEMA, diàble, tarda:

LAS GOLDONINAS

pels amants Conxita Penades, Marià Meritx, Ricard Mayral, Pau Gorgé i Antoni Palaciós

DEMA, diàble, tarda:

LAS GOLDONINAS

pels amants Conxita Penades, Marià Meritx, Ricard Mayral, Pau Gorgé i Antoni Palaciós

L'ENSENYAMENT

Els cursos d'estiu del CADCI

A comptar d'avui fins al dia 8 del corrent, al Secretariat de Cultura del CADCI es despatxaran les matrícules corresponents al curs d'estiu organitzat per les Escoles Mercantils Catalanes de l'ensenyament enllat.

En aquest curs es donaran les següents assignatures:

Curs elemental de Gramàtica, Aritmètica; Geografia, preparatori als cursos normals. Dilluns, dimarts i dijous, de 7 a 8 de la tarda. Matrícula: 10 pessetes per a tot el curs.

Curs de Català, cada dimarts i dijous, de 7 a 8 de la tarda. Matrícula: 5 pessetes per a tot el curs.

Curs de rus, cada dilluns, de 7 a 8 de la tarda. Matrícula: 5 pessetes per a tot el curs.

Els cursos de català i de rus seran lliures per a tots els ciutadans als quals interessi, i aquest curs d'estiu començarà el dia 11 del corrent i acabarà el dia 20 del proper setembre.

Nou curs a La Dona a la Ramonada

La Dona a la Ramonada prepara per a aquest mes de juliol un curs de ciències naturals, física i química, preparatori per a la carrera d'Infermeria.

AJUNTAMENT

L'alcalde de Madrid complimenta el de Barcelona

L'alcalde, senyor Hilari Salvador, fou complimentat per l'alcalde de Madrid, senyor Henche.

Visites de l'alcalde

L'alcalde, senyor Hilari Salvador, acompanyat dels consellers municipals senyors Escofet i Cabruja, es presentà a la veïna ciutat de Badajoz així que tingué notícia del darrer bombardeig feixista, a l'objecte de fer-se càrrec personalment de les desenes causades i per a donar el condol a l'alcalde de la dita ciutat per les víctimes ocasionades.

L'alcalde, senyor Hilari Salvador, anà després a la vila del Masnou, on visità l'ampli i anellat habitatge catalanista Vicenç A. Ballester, que conté molt millorat de la seva dolència.

Ha mort la mare de Josep Munt

A Calonge (Girona), el seu poble nadiu, ha mort la mare del senyor Josep Munt, conseller de l'Ajuntament de Barcelona i secretari general del Comitè Local del P. S. U. de C.

Amb aquest motiu el senyor Munt ha romàs absent de Barcelona alguns dies, i ja s'ha reintegrat a les seves ocupacions habituals. L'acompanyem en el seu dolor.

L'ajut internacional

a la nostra causa

QUEVIURE PER ALS NOSTRES INFANTS

La delegada a Espanya del Comitè de Coordinació i d'Informació per l'Aide a l'Espanya Republicana-Secol Belgica, ha fet l'últim anuari al Consell Nacional de la Infància Evacuada d'un altre important "aloo" de queviures per a les colònies en les quals el ministeri d'Instrucció hostatja centenars d'infants en nom del Govern de la República.

El nou donatiu belga consisteix en més de divuit tones d'aliments alimentaris amb el següent detall: Farina, 6.000 mil·lis; olivada, 100; "Margarina", 4.000; arròs, 1.750; mongetes, 2.000; pèsols, 1.000; patates, 7.000.

Una vegada més hem de remarcar l'alta significació de les trameses que veient el Comitè belga, les quals, a més del seu estimable valor material, arriben com a prova evident de la infrangible solidaritat del noble belga envers el noble espanyol.

Decididament, la democràcia, "les veritables democràcies", són reconeixent per moment contra els Estats agressors d'Espanya i contra la política d'acomodament amb el feixisme internacional que tant orfina ha causat.

L'Exèrcit de la República

"Dia" Oficial del Ministeri de Defensa Nacional

Publica, entre altres, les següents disposicions:

Decret de la Presidència del Consell de ministres, centralitzant en les Juntes Econòmiques de les Prefectures Administratives Comarcal Militar la distribució i subministrament exclusiu de proveïments a tota la població civil i militar.

Ha estat destinat a les ordres del comandant de l'Exèrcit de l'Est el tinent coronel de la Guàrdia Nacional Republicana senyor Francesc Galán i Rodríguez.

Per mèrits concrets en accions de guerra ha estat concedida la medalla del valor al major d'enginyers senyor Esteve Cabezas Morente; la medalla del deure als capitans d'Infanteria senyors Lluís A. Gullón Mayor, Felip Mata Buendia, Rafael Besora Salto, Francesc Bon Argués; als capitans d'Artilleria senyors Bartomeu Torres Hernández i Rafael Derrón Romero, i al tinent d'Infanteria senyor Eloi Sánchez Aceña.

Generalitat de Catalunya

CONSELLERIA DE GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Ahir foren solemniament inaugurades les noves oficines del Comissariat d'Assistència als Refugiats de Guerra

El dia 11, a les onze, fou inaugurada la nova oficina del Comissariat d'Assistència als Refugiats de Guerra, a l'avinguda del 14 d'Abri, 459. A la inauguració, que s'acompanyà amb la solemnitat i solemnitat que es actuals circumstàncies de guerra exigien, assistiren l'almirall de la República, senyor Manuel de Arago; l'honorable conseller de Governació i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, senyor Sureda; el director general d'Assistència Social, senyor Llo; el director general d'Assistència Social del Govern de la República, doctor Roig; el senyor de jo xarros, conseller d'Assistència Social del Govern d'Espanya, acompanyat dels senyors Salinas i Campderrós, del mateix Govern; el senyor Marqués Cuervo, conseller-regidor de l'Ajuntament de Barcelona, que portava a representació el l'alcalde de la nostra ciutat; el senyor Sureda, director general de l'Administració; el senyor de jo xarros, conseller d'Assistència Social de la Generalitat; el senyor Vinyes, de la Comissió d'Ajut als Refugiats; i cap de la Secció de Cooperatives del Ministeri de Treball del Govern de la República; el senyor Alcántara, cap de l'Oficina general d'Assistència Social; la senyora Solà de Sallars, presidenta d'Assistència Social i de l'Institut d'Acció Social i Universitària; la senyora Glòria Velasco, delegada del Centre Asturià; els senyors Gómez i González, de la Delegació de Santander; el senyor Giró, de la Comissió Consultiva d'Ajut als Refugiats; els senyors delegats de les Vegetables del Comissariat d'Assistència als Refugiats; Sang, de Maurena; Ferrer, de Girona; Senón, de Ripoll; Borrás, de Reus; Casadevall, de Tarragona; Martí Alzina, de Cervera; Puig, de Puigcerdà; Villar, de Portbou; i Gualter, de Barcelona.

També enviaren la seva adhesió a l'acte el senyor Aragó, president de l'Assemblea Municipal de Barcelona; els "Amics Quakers", i el consorci general de França a la nostra ciutat.

Les autoritats i personalitats assistents següentment les dependències de la casa i elogiaren la seva disposició i encertada distribució, escoltant amb veritable interès el funcionament de cadascuna d'elles, que els fou donat per l'alt personal del Comissariat.

El comissari senyor Altaba feu oració, amb breus paraules, de les noves dependències del Comissariat d'Assistència als Refugiats a l'honorable conseller de Governació i Assistència Social, significandoli el que representava per als germans d'altres terres d'Espanya que hagueren abandonat les seves llars destruïdes per la invasió feixista, la realitat de l'organització que és el Comissariat, la tasca del qual és un fidel exponent dels sentiments que Catalunya ha posat de manifest en tot moment en aquesta cruel guerra envers tots els que per la seva causa sofreixen.

El senyor Sureda contestà amb emotives paraules i agratificà l'acte de la tasca realitzada en bé de la nostra estimada Catalunya i de la seva llengua i ideal col·laboració, a bastament demostrada al Govern de la República i als nostres germans bascos, madrilenys, extremenys, asturians, aragonesos, etc., que vinguts a la nostra terra han pogut comprovar que la Catalunya, en obrir les seves braços oferint-li la seva hospitalitat, els de mostrava el seu amor i feia seves llurs penes. Acabà dirigint unes paraules en idioma espanyol de cordialitat al Govern de la República i a les diverses Delegacions de les terres d'Espanya que tenen a Catalunya refugiats. Alogrà també l'excel·lent tasca que porta a cap el comissari senyor Altaba, posant de manifest que precisament en aquesta tasca es veu l'haver enfortit els llaços d'amistat de Catalunya amb els seus germans d'Espanya. Seguidament se donà per acabat l'acte amb un visca a la República donat pel senyor Sureda i contestat amb entusiasme per tots els assistents.

La tasca del conseller

El conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sureda, de tornada de la inauguració del nou local del Comissariat d'Assistència als Refugiats, va estar al seu despatx, on va despatxar amb el director general de Censura, senyor Ricart.

També va rebre la visita del senyor Domínguez, professor de la Universitat de Santiago de Xile; del senyor Pous i Pagès, president de la Institució de les Lletres Catalanes, i d'una Comissió de l'Ajuntament de Salent.

CONSELLERIA D'AGRICULTURA

Visita

Van visitar el conseller d'Agricultura, senyor Calvet, la Comissió Comarcal de la Costa, el president del Sindicat Agrícola de Sadurn d'Anoia i el president del Sindicat Agrícola de Prat del Llobregat.

CONSELLERIA DE TREBALL

Dimarts per als inscrits al "Treball Voluntari"

Totels inscrits al "Treball Voluntari" hauran de concentrar-se demà, a les sis del matí, als locals de costum.

El Govern de la República

PARLAMENT

La Diputació Permanent de les Corts ha acordat reiterar la seva confiança al Govern Negrin per a continuar la política acordada en la darrera reunió del Parlament

Ahir al matí es reuní, sota la presidència del senyor Martínez Barrio, la Diputació Permanent de les Corts. A aquesta reunió hi assistí el cap del Govern i ministre de Defensa Nacional, doctor Negrin, ultra els diputats senyors Pascual León, Palomo, Jaurguir, Aragüelain, Prat, Sapia, Milans, Llamas, Fausó Valentín, Albornoz, Torres Campañá, Fernández Clérigo, Tejedo, Palet, Dolores Ibaruri i Santaló.

Acabada la reunió, l'oficial major del Congrés, senyor Cuevas, va facilitar la següent referència:

"Després d'aprovar la Diputació Permanent de les Corts un dictamen de la Comissió de Suplicatòria relativa al senyor Elizalde, s'ha reunit en sessió secreta i ha escoltat les explicacions del president del Consell i ministre de Defensa Nacional, senyor Negrin, sobre la situació militar i exterior. Després d'escoltades aquestes explicacions i a proposta del president de les Corts, s'ha acordat reiterar la confiança en el Govern per a continuar la política que fou aprovada en l'última reunió de les Corts."

La reunió de la Diputació Permanent va acabar a dos quarts de tres de la tarda.

JUSTICIA

La imposició d'una condonació al president del Suprem

Demà, diumenge, a les onze del matí, es celebrà l'acte d'imposar al president del Tribunal Suprem, senyor María Gómez, les insígnies de l'Ordre del Nil, que li ha estat concedida pel rei d'Egipte Farouk I. A l'acte, que rebrà gran influència, assistiran representants de la Magistratura, Judicatura i Fisco, el mateix de la República, que del Govern de la República.

Visita

El subsecretari de Justícia ha estat visita pel vice-consol de Subela.

HISENDA I ECONOMIA

La recaptació del mes de maig

La recaptació obtinguda durant el mes de maig darrer per contribucions, impostos, rendes i altres drets de l'Estat, ha pujat, després de deduir els reintegraments d'exercicis anteriors a època corrent a 433.737.414 pessetes.

Comparada amb la d'igual mes de l'any passat ofereix un augment de 26.519.877 pessetes.

Presenten un augment considerable els següents conceptes tributaris: Territorial, 2.256.658 pessetes; Industrial, 1.996.242; Utilitats, 8.433.781; Drets reals, 1.987.537; Propietats, 1.138.103.

Per Duanes es van recaptar pessetes 26.330.088 més que en el mes de maig del 1937.

Aquests resultats indiquen com els organismes del ministeri de Finances vénen superant amb elevat esperit les dificultats que en ordre al personal, principalment, han originat les successives mobilitzacions, aconseguint que no s'interrompi la normalitat aconseguida en les operacions de liquidació i recaptació dels tributs.

AGRICULTURA

La República concedeix crèdit als camperols

En la reunió últimament celebrada pel Crèdit Agrícola, sota la presidència del subsecretari del Departament, entre altres assumptes relatius a la marxa del servei, s'ha concedit a la Col·lectivitat de Camperols (C. N. T.) d'Ubeda (Jaen), a compte d'un crèdit col·lectiu, la quantitat de pessetes 1.250.000; i a la Societat de Camperols d'Albalat de la Ribera (València), un altre de 180.000 pessetes.

ELS PROVEIMENTS

NOTES DE LA COMISSIO INTERVENTORA DE LA INDUSTRIA GASTRONOMICA

Sobre la inscripció a un Restaurant Popular de 250, capaç per vuit mil cobertes diàries. Diumenge s'inaugurarà el segon menjador infantil, instal·lat al local del Cinema Ballén, que aprofitarà el Cos de Carrabiners, Bases O. O. I. En aquest menjador seran atesos diàriament 2.000 infants, que efectuaran un dinar al preu d'una peseta. El servei serà gratuït per als orfes i fills de vídua de guerra. S'està procedint a la inscripció del tercer, instal·lat a Harmonia del Palomar. En el mes de juliol s'adaptaran 70 nous establiments, a restaurant econòmic de Tipus B.

El vinent dilluns, dia 4, s'obren les inscripcions al menjador popular número 16, que s'obre en l'antic cafè Novetats, convenientment reformat, i en el qual se serviran diàriament 2.000 racions. Les inscripcions es faran a les oficines de l'ensenyament entitat del carrer de Lúria, núm. 28 i cairà presentar el certificat de treball.

Un obsequi de la G. E. P. C. I. als combatents

La Federació de Gremis de P. C. I., portant a la pràctica l'acord d'apadrinar unitats de l'Exèrcit de l'Est pres pel tercer Congrés de la U. G. T. de Catalunya, ha lliurat als batallons primer i segon de la 123 Brigada Mixta, 27 Divisió, aquadrats per la dita Federació, uns quants milers de llibres de paper de fumar i de paper i sobres amb impressió de les capçaleres corresponents.

Riquissim Cubet de Caldo

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

SOP

De a mateixa fàbrica productora de tamós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passaig Pi i Margall (abans Passaig de Gràcia, 53) - Barcelona

ORDRE PUBLIC

ELS TRIBUNALS

Per acaparament ha estat condemnada a 500.000 pessetes de multa la casa "Salvador, S. A."

Devant dels diversos Tribunals que funcionen a la nostra Audiència es venen diversos casos, els resultats de les quals per als respectius processos són els següents:

Condemnat: Juli Zanco, per un delict de ra l'honorabilitat, dos mesos i un dia de separació de la convivència social i 500 pessetes de multa; La casa "Salvador, S. A.", per acaparament, 500.000 pessetes; Avel·lí de la Oza Mocha i Angel Tomás Molina, per acaparament 2500 pessetes de multa i a més el tant de culpa per als Tribunals d'Enjudiciament i per l'amença d'armes a Tribunals Populars; la Central Salsina de Reitoria, per vendre a preu abusiu, 5.000 pessetes de multa; les Manufactures Majoral, pel mateix fet, 25.000 pessetes de multa; Joan Sardà Fons, per vendre a preu abusiu, 1.000 pessetes de multa; Pere Ignàcies Balles, pel mateix delict, 1.000 pessetes de multa; i Josep Maria Planes de Farnés Rius, per espionatge, 30 anys d'interdicció en camps de treball.

Detencions

Per dedicació a la venda a preu elevat de determinats articles, han estat detinguts i posats a disposició del Tribunal de Guàrdia els responsables de les "Manufactures Mayoral", Antoni Llobet Carbonell i Manuel Maletó Pineda.

Joan Sardà Pong ha estat també detingut per dedicar-se a vendre pastilles de soba a preu massa elevat.

Acusat de dedicar-se al contraban, ha estat detingut Venanci Sijo.

Pirateria aèria i guerra total

pel general ARMENGAUD
(de l'Exèrcit francès de l'Air)

Els bombardeigs aèris, que han causat tant de víctimes a Xina i a Espanya, prenen cada dia més extensió i ataquen ara sistemàticament els poblaments civils. Aducc els diaris simpatitzants als nacionalistes, a França i a Anglaterra, reconeixen que l'aviació italo-alemanya destaca a Espanya la mà i els procediments d'Itàlia i Alemanya.

Cada una de les recrudescències dels bombardeigs efectuats contra les ciutats obertes, contra els ports i contra els vaixells que s'hi troben, sigui la que sigui l'ur nacionalista, malgrat les regles del dret internacional, apareix, en efecte, com una nova etapa en la progressió de les accions agressives menades contra la política de França i Anglaterra, tant a l'Europa central com a Espanya.

L'emoió, produïda en els països anomenats "democràtics" pel que hom qualifica de pirateria aèria és viva i profunda. Certament, és justificada; en vuit dies, a Cantón hi ha hagut 8.000 morts; prop d'un miler de morts més en una petita ciutat de 8.000 veïns, propera a Barcelona, i la continuació dels bombardeigs nacionalistes i japonesos, malgrat les protestes de França, d'Anglaterra i del Vaticà; la resposta ofensiva donada per mitjà d'una elecció autoritària militar segons la qual "el Japó continuarà els seus atacs aèris amb més energia encara", heus ací el que permet al món civilitzat situar el punt on s'ha arribat de degradació moral de la guerra i de la pau. I, mentrestant, el món civilitzat no vol pas creure, encara, ni els seus ulls ni les seves orelles.

Per què hem de fer-nos il·lusions? La guerra, es transforma i la pau també. Els esperits dels Estats totalitaris, que és la base d'aquesta transformació, però, l'aviació és un dels millors, o més bé, dels instruments més nefastos. Cal convèncer-se'n d'alt.

La guerra — tal com la conceben alguns països i els homes que el dirigeixen — s'encarrija menys a la destrucció de les forces organitzades que a la de la nació.

La finalitat de la guerra, fins ara, consistia en la destrucció dels exèrcits per la victòria assolida als camps de batalla. Hom venia bé que les batalles rarament són decisives i que es venen com una mena d'escomes successives d'un drama interminable; i mentrestant hom condemnava les operacions "excentriques" o massa lunyanes efectuades per la cavalleria o per l'aviació contra les comunicacions, les rearguardies dels exèrcits i a l'interior del país enemic. En tot cas, els no combatents són deixats fora de la línia i no està permès destruir els seus béns; aquesta és una mena de llei moral de la guerra.

Avui, pel motiu que tots els recursos d'un país són posats en joc per a fer la guerra, alguns professen, i ho fan en aquests moments amb aces, que la victòria ha d'ésser assolida per la destrucció de tots aquests recursos. Manceva trobar les armes adients per a l'aplicació d'aquesta doctrina. Hom veu que alguns Estats ja l'han trobada. És la desmoralització de l'adversari, per mitjà de la propaganda, per la mentida, amb l'ajut dels diners i dels zaparuts de la ideologia. Es principalment, encara, l'afirmació que tot és permès, el que autoritza la utilització de les possibilitats més inhumanes de l'aviació i fer d'aquesta arma l'instrument més a propòsit per a la guerra total.

L'aviació moderna, en efecte, pot atacar en tota la seva profunditat un país qualsevol d'Europa, llevat de Rússia. Certament, les dificultats i les pèrdues de rendiment de les expedicions de bombardeigs augmenten molt amb la distància; però França, per exemple, es troba sota l'amenaça efectiva de l'aviació alemanya.

Els dictadors donen als seus països una aviació sempre més nombrosa i més poderosa. I la fan entrenar ostensiblement al teatre de la guerra més proper, que sigui, un teatre de guerra civil, on el desig de mantenir la pau receptiva, fora aduoc de tot acord, no intervé.

Que una guerra futura ha d'esdevenir fatalment una guerra aèria i inhumana és molt fàcil d'adonar-se'n, seguint les operacions de les guerres actuals. El dictador, el prestigi del qual, a fi de comptar, i la seva sort hi estan compromesos, ha de guanyar l'aviació. Per aquest motiu, s'assegura l'avantatge de la sorpresa, és a dir, una superioritat tan gran com possible de tot allò que el La de servir per a guanyar-la: les armes, els quadres i els efectius, la indústria de guerra, l'economia del país, els estocs de municions i de carburants, i, en fi, el temps, o millor, l'excitació dels ànims. Posa el seu país en un estat permanent de quasi-mobilització, com el que veia Alemanya.

L'agressor s'impacienta. Igualment que ahir demanava un xut més ràpid a la guerra submarina, avui el demana a la guerra aèria. Car és ben clar que hi ha una relació estreta entre la pirateria submarina del 1917, prop de les costes de França, i la pirateria aèria d'avui a les costes occidentals de la Mediterrània.

La temptació és tant i més forta perquè li és molt més fàcil a l'aviador, en l'ordre tècnic i tècnic alhora, atacar els centres vitals d'un país que no pas intervenir en la batalla, en

El terror a Pamplona després de l'assoliment dels presos de San Cristóbal

Més de 500 ofusellats

Noves referències confirmen els detalls sobre l'assoliment de presos del fort de San Cristóbal.

Els presos de l'anomenada "Primer brigada" sorprenen i reduïren, fàcilment, a l'hora del "ranxo", els tres guardes interiors, i apoderant-se de les claus, obren les portes de la segona i tercera brigades, sortint tots els presos que hi havia.

Després de dirigir al Cos de Guàrdia, on els soldats feien el servei de vigilància exterior — un centenar aproximadament, del regiment de Sicília — els quals foren agafats per sorpresa (?) menjant el "ranxo". No hi ha la més petita resistència i els presos s'apoderaren fàcilment dels fusells i armes curtes de que disposava la guàrdia. Tot seguit es llançaren cap a la muntanya, desorientats, sense organització de cap mena perquè la fugida tingues efectiu.

Hi ha detalls verament sorprendents respecte als procediments de repressió emprats amb els pobres. S'oposers que han tornat a caure en mans de llurs perseguidors. Durant més de deu dies s'ha desenvolupat les muntanyes navarres "la casa de l'home" recorren a tots els mitjans imaginables.

Al poble d'Olaque s'instal·la la Comandància de les forces perseguidores. Aquestes tenien l'ordre expressa d'assolir immediatament al lloc mateix de la detenció dels que quedaven a la muntanya, o a la ciutat. Comandant, després de prendre la declaració, hom executava sense dilació la major part dels captius.

Es calcula que són de 500 a 600 els pobres fugitius que han estat morts per aquest procediment, sense cap compassió. Ha estat una de les repressions més bàrbares de totes les que s'han conegut sota la fórmula franquista. El lloc de Velate estigué tanca diversos dies a la circulació. Allí es col·locaven grups de 40 i 60 dels agafats, junt a la causa de la carretera. A poc a poc passaven davant llurs parents, ulls, s'obria un gran sor. Un capellà els confessava per torn amb tota rapidesa. I acabada la seva missió espiritual en circumstàncies tràgiques, uns ratxes de metralladora segaven la vida d'aquells infelices.

Les víctimes — repetim — són més de 500. Quelcom verament horrible, que es comença amb terror per aquella zona.

I tot això sembla — segons hem exposat en ocasions anteriors — "obra" de Martines Andio. Les circumstàncies de la fuga són símptomes inconfusibles en aquest aspecte. I aquesta és la versió a la qual es dona més credibilitat a la zona rebel.

Aquesta fugida de Pamplona s'ha "apropiat" per imposar un règim de terror a totes les presons i camps de concentració de l'Espanya franquista. En totes s'han suprimit les visites familiars i la recepció d'aliments de l'exterior. Es prenen represàlies duríssimes sobre els presoners i presos de guerra per la causa més petita. I, en resum, amb la "justificació" del fort de San Cristóbal, que — per les dades apuntades — és la prova més irrefutable dels justins sanguinaris que s'ajunen Franco i els seus secuaces, i un dels arguments més solides per a rebutjar el fals humanitarisme de que constataren tan elogi: 500 homes assassinats, "capats" materialment en una fugida preparada hàbilment pels agents provocadors al servei de la policia franquista; millors de presoners, als quals, com una conseqüència "justificada", se'ls aplica un règim duríssim de captivitat.

Txecoslovàquia i els Sòkols

Praga està de festa. Els carrers i places de la capital tenen una animació descomunal, extraordinària. Després dels dies foscos i nebulosos que han passat el país davant els palpitants problemes interiors i exteriors, els txecs reaccionen, amb el major entusiasme, i és que Praga, i amb Praga Txecoslovàquia, estima les seves societats gimnàstiques. I en aquest cas estimen pregonament els Sòkols, models de disciplina, de ritme i de força alhora. Aquest afecte a la demostració més pal·lida d'haver assolit interpretat fidelment l'aspiració dels seus homes representatius, de Masaryk i de Beneš, de fer de país lloc una veritable democràcia activa. I a través dels Sòkols l'ànima nacional es veu plenament interpretada. Txecoslovàquia i els Sòkols són, admirables, als ulls de nosaltres, els catalans, ideal i realització alhora dels postulats de la més alta civilitat.

El Congrés que acaba de celebrar-se ha estat el Congrés de l'opunitat. Les agències d'informació assenyalen el fet ben eloqüent que vuy de les festes anuals celebrades pels Sòkols no havia revestit la brillantor de les actuals. Ha estat, doncs, no ten sol una manifestació organitzada de caràcter gimnàstic i esportiu, sinó també un plebiscit que ha i ha, en bona hora, el resultat d'unes darreres eleccions. El poble txec, amb un gran sentit de responsabilitat, ha entrat en el greu perfil i cap allò que significa Heman i els seus sequaços en l'actual moment de la política europea. Ara cal la reacció lògica, que havia de derivar-se, ha estat total. No debades, a través de l'exemple de Masaryk i de Beneš, Txecoslovàquia constitueix, a l'Europa, una democràcia activa, i també, cal dir-ho, una força militar, els Sòkols ofereixen un exemple de passat desapercebuda als règims totalitaris. Al servei d'aquesta força militar, els Sòkols ofereixen un exemple de disciplina orgànica i de voluntat col·lectiva.

Catalunya admira i estima als Sòkols txecoslovacs. Aquest afecte ha estat motiu d'adhesió i preteix perquè ens els demostrats, aduoc fora del nostre territori nacional i lingüístic, l'animadversió que els elements oficials de l'antic règim sentien pels catalans. Recordem que una representació catalana a les festes anuals dels Sòkols es va veure obligada, per ser era el 1934, a retirar-se per no poder exhibir, a instàncies del representant espanyol, la bandera barrada. Sortosament aquesta idea tan estreta i mesquina d'allò que constitueix la sobirania nacionalista no s'ha repetit, l'actual moment històric la destitueix a persistència d'aquell mental i d'esperit regressiu, i serà prou, per tant, perquè sigui superada en l'esdevenidor. A través de la pròpia ànima nacional i en bona lògica democràtica, Catalunya veu en la celebració del Congrés dels Sòkols una garantia de força serena i constructiva i la capacitat de persistència i de defensa en la noble pàtria que forja Masaryk.

Francesc MONTORIOL

La construcció de refugis

Existeix entre els ciutadans de totes condicions una tendència potestant, però massa escampada, que si en temps normal és perdona, en els actuals és reprensible i perturbadora, la qual consisteix a esperar la solució de tots els problemes que la vida de relació comporta, als corresponents organismes rector, els quals, posseïdors de la força per a imposar llurs decisions són els que poden únicament fer complir als regis allò que en determinat sentit s'ha ordenat. Els individus obligats a obeir, consideren finits, llurs deures de ciutadania, quan el problema es refereix a una necessitat que afecta un gran sector, encara que, naturalment, cadascú formi part d'aquesta col·lectivitat. D'aquesta manera l'esperit de ciutadania queda restringit al pagament dels impostos per a arbitrar els recursos necessaris amb els quals realitzar els serveis de convencions públiques.

Estem tan acostumats a pagar per tal que no ens molestis i poder-nos quedar a casa ben satisfets i amb dret a crítica, confiant que els qui tenen l'obligació de veïllar per la salut de tots ja estaran prou amantats a proporcionar de deixar-nos dormir tranquils, que no som capaçs d'amostrar-nos gaire per veure, ara que els problemes s'han aguditzat tant, si amb la nostra col·laboració personal podem ajudar a minuar els esculls i les dificultats de l'administració.

En ocasions, som individualistes a ultrança i no veiem molestiar-nos més que per servir els nostres fins particulars, i ignorem o veiem ignorar que els béns i les comoditats generals també ens afecten igualment i d'una manera directa.

Si arribéssim a pensar a ajudar l'Administració, i aquestes i quantes obres rectoris no podríem trobar a la nostra terra, a la nostra ciutat i a cada barri, que ara resten indilgents?

L'Administració no pot atendre sempre (i menys en els actuals moments) i amb la celeritat que voldria, les complexos i innombrables necessitats dels ciutadans, si aquests, ensa, no tracten de facilitar la seva tasca.

Quants camins, per exemple, no s'haurien pogut construir per Catalunya, si els més interessats en llur aprofitament fossin més generosos de llurs esforços?

Quantes millores urbanes, la manca de les quals fa patir enormement els qui les beneficiarien, podrien efectuar-se si no havessem efectuat en un cert termini si els ciutadans oferissin i aportessin llur gestió personal?

No obstant, ho esperem tot de l'ajutament, de la Generalitat o del Govern, i sabem, a més, criticar aquests organismes, si no ens satisfan en allò que creiem, en el nostre egoisme, que ens ha de donar sense excusa i difícil de cap mena.

Aquest fet s'esdevé amb els refugis. Tots sabem blasmar la passivitat dels organismes responsables, però malgrat això l'oportunitat a aquesta obra que ens permetria restar relativament tranquils en cas de bombardeig i ens permetria també de salvar moltes vides, esperem confiant que vinguin els altres i ens els construeixin.

Fem de manera que una espessa xarxa de mines subterranies unxi els carrers i barris de Barcelona, i comencem aquesta feina ben aviat i si la Defensa Passiva no pot lluitar els aïms, enormes de material que una empresa de tal magnitud comporta, almenys que les milies i les coves escavades i enlucades convenientment.

TAMAR

"A B C" i la situació internacional

Madrid, 1. — "A B C", en la seva nota internacional, comenta les nombroses visites que el representant diplomàtic de Mussolini a París ha fet al Ministeri d'Affers Estrangers de França, i les atribueix a la pèssima situació econòmica per què travessa Itàlia.

Afirma que Mussolini ha tractat d'amagar el munt de dificultats que ha de vencer per a importar matèries primes, especialment per a la construcció de material de guerra, però ja ara, segons sembla, l'ocupació no és possible, i aconsegueix en tota la seva importància els crèdits, no ja emprèstit, que els delegats financers del Govern italià estan gestionant, amb escàs èxit, a Londres i a París.

Tracta el Govern italià d'esser el qui faci ara el necessari per a reprendre les seves converses amb França, disposat a fer concessions que facilitin la situació de la seva agitada situació industrial? (Es agita la causa de les incessants visites de l'enviat d'Affers italià al Quai d'Orsay) — continua dient. — Els observadors diplomàtics no han pogut obtenir la confirmació d'aquests supòsits, però ningú no els ha negat tampoc, i no poden passar gaires dies sense que el joc italià no quedi al descobert a bastament.

Inauguració d'un monument als heroics caiguts al Jarama

Madrid, 1. — S'ha celebrat un acte organitzat per una Brigada mixta en un poble dels voltants de Madrid, el lloc de l'assoliment del monument que la dita unitat eleva a tots els heroics que caigueren en els gloriosos i memorables combats del Jarama.

Han acudit a l'acte el coronel cap de l'Exèrcit del Centre, senyor Regimundo Casado, acompanyat pel comissari inspector, senyor Fernando Piñuela, el coronel Portela i diverses personalitats militars del Centre. L'acte s'ha vist envoltat d'una variable emoció. Han pronunciat discursos al·lusius a aquest el comissari de la Brigada, el representant d'una de les unitats que més brillantment es comportaren en aquells combats, el comissari inspector del Centre i el coronel Casado. Tots ells han exaltat l'abnegació del nostre Exèrcit Popular, i han expressat llur confiança en la victòria absoluta de les armes espanyoles republicanes.

L'AJUT D'ELA JOVENTUT NORUEGA A ESPANYA

Madrid, 1. — En el Subcomitè Provincial de Madrid de la J. S. U. s'ha rebut una carta de la Joventut Comunista de Noruega, que diu així:

"Oslo, 27 juny 1938.

Querido Camarada Santiago Carrillo: La unió de Joventuts Comunistes de Noruega, reunita en una Conferència Nacional en Oslo del 4 al 5 de juny, te envia un més calorosa salutació fraternal. Hemos oído tu endrógico llamamiento a la Juventud del Mundo y prometemos reforzar nuestro trabajo de solidaridad con el pueblo español. Tomamos parte activa en las colectas del Comité Español para adquirir material sanitario, comida, jabón y otros artículos. En estos días lo reunido por el pueblo noruego para preparar la cantidad de un millón de coronas noruegas, y realizamos junto con la Juventud Socialista y los Estudiantes una colecta especial bajo la consigna "Un auto-ambulancia para la Juventud de Oslo para España". Esto va a ser el comienzo de una actividad reforzada con la organización juvenil en las acciones de ayuda sobre la base de los Comités españoles. Las acciones de ayuda toman cada día un mayor desarrollo porque la juventud ve cada día más claro que el pueblo español también lucha por nosotros, por nuestro democracia. De la lucha del pueblo español dependerá nuestro propio país contra los planes de conquista del fascismo. Por esto nosotros doble vergüenza de que nuestro país también sea responsable de la destrucción de las democracias hacia las Repúblicas españolas, por la firma de la No Intervención que tanto se ha difundido; pero nosotros hacemos todo lo que podemos para poner fin a este escándalo reforzando con toda la juventud democrática y amante de la libertad de nuestro país el movimiento para que se restablezca el derecho internacional y que las Repúblicas Españolas puedan procurarse los medios de defender su independencia y su libertad contra la invasión de Italia y Alemania.

Estamos llenos de admiración por la heroica lucha que desde hace dos años sostiene el pueblo español contra los dos grandes países fascistas de Europa y vemos visto que nadie pueda romper la potencia del pueblo español. Con una juventud tan admirable, heroica y abnegada, de la que tu, camarada Carrillo, eres el dirigente, podemos confiar en la victoria.

Al saludarte a ti como a toda la juventud española, prometemos hacer todo por cumplir nuestra deberes más apremiantes hoy y la solidaridad en la acción.

En nombre de la Conferencia Nacional de la Unión de la Juventud Comunista de Noruega, Arné Oslo." — Febus.

BRASIL

L'oficial que manava l'atac contra el palau presidencial està refugiat a l'Ambaixada d'Itàlia

Rio de Janeiro, 1. — L'oficial Fournier, que comandava els atacants al palau presidencial l'11 de maig, es va refugiar a l'Ambaixada d'Itàlia.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA

Exposició de pintures de l'Escola Catalana Moderna

SALA BUSQUETS

Exposició de pintures de l'Escola Catalana Moderna

Llegiu La Publicitat

La Publicitat és el mitjà més eficaç per a difondre les idees i les lletres.

Les Idees i les Lletres

La lletra pot ésser col·ligada, doctograda, impresa. Però també pot ésser escrita amb signes convencionals i, encara més, en relleu. I si en el primer cas s'ajuda la vista per les seves tonalitats de color o pel seu estil, en el segon es opta al tacte i al tacte, en allò que cal, la manca de visió. Les plantes blanques i atones plenes de punts incomprensibles als vidents són per als cecs un món ben seu. D'aquesta manera de veure i d'actuar, en l'home, s'ha desenvolupat la "visió de la lletra". Ben poques vegades hom esmorça a penetrar en la clar interior dels cecs, però hi ha hagut, ben sovint, de convertir-se en arbitres i testimonis de veritat, davant l'afirmació que, no tan continuada com caldria, els presoners homes de ciència i homes de lletra, s'obrien a l'horitzó de tota mena i, per excepció, les corporacions públiques. A aquest respecte, planu no assenyalen el llibre d'un cec marití, celebrat de llenguatge i literatura franceses a la Universitat de Com: Pierre Villey, *El món dels cecs*, "Le monde des aveugles", de força recomanació per la seva claredat exposició, i, sobretot, pel coneixement profund d'allò que tracta.

P. E. FORNER

Pierre Villey: "Le monde des aveugles". Bibliothèque du Philosophie scientifique. Éditions Flammarion. París, 1938.

València

Els soldats ajudaran a fer la collita

València, 1. — El Governador ha celebrat una entrevista amb el cap de la Secció Divisió per a tractar de l'organització de la recollida de la collita, finalitat a la qual s'afecten les forces militars que ajudaran els camperols.

Al Govern civil se celebra una reunió a la qual assistien delegats del Ministeri d'Agricultura, comissaris d'Intendència, d'Estat, de Transport i Recuperaçió, per a abordar el problema i resoldre'l amb la col·laboració de tots.

Després el governador manifestà als periodistes que havia donat ordres perquè fossin recollits tots els pics i pales, aixades, cabassos i altres eines i útils per a treball de fortificació i que s'està procedint a retirar les armes i els aparells de ràdio que hi ha a la província i les autoritzacions necessàries.

ENCARA S'HA DESCOBERT UN PACTE D'ELLS PRIMERS TEMPS, AMAGAT

València, 1. — El gubi-director general de Seguretat ha manifestat que havia estat detingut un poble de la província de Guadalajara, per agents afectes a aquells plantilles un destacament que havia pres part activa en la sublevació militar i que des d'aleshores havia romàs amagat.

També han estat detinguts altres persones que intervingueren en l'ocupació d'aquest individu.

ELS DETINGUTS I CONDEMNATS A FER FORTIFICACIONS

València, 1. — La visita a València del director general de Presons ha produït l'aportació de tota la resta de detinguts, penals i presoners a les obres de fortificacions.

ROMANIA NO ESTÀ PER NAZIS

I comença de condemnar els militants de la Guàrdia de Ferro

Bucarest, 1. — El Tribunal militar ha pronunciat aquest matí, després de quatre dies de deliberacions, el veredict del procés instruit contra el primer contingent de vint dirigents del moviment extremista de dreta Guàrdia de Ferro, acusats d'intervenció a la insurrecció i d'activitats polítiques subversives.

Jordi Kilm, cap del partit "Tots per la Patria", i altres dotze acusats, han estat condemnats a set anys de presó correccional, 20.000 lei de multa i suspensió per espai de sis anys de llurs drets civils.

Altres quatre acusats han estat condemnats a penes inferiors.

El professor Christescu, que durant el procés téu professat de fidelitat a la corona, ha estat absolt.

Als dos acusats Alexandre Cantacuzescu i Basil Christescu, que fugiren la vigília del procés, són condemnats en rebella, a nou anys de presó i a privar-los mil lei de multa, i a més no podran gaudir de llurs drets polítics durant sis anys.

A més, cada acusat és condemnat a pagar, ultra la pena en què hagin incorregut, 2.000 lei per a subvenir les despeses del procés. — Febus.

La "Copa Davis" es disputarà cada any

Londres, 2. — El Comitè de la "Copa Davis", a proposta de França, ha pres l'acord que les competicions per al trofeu se celebrin cada any.

En contra d'aquesta proposició que sostenien diferents països de l'Europa central, hi havia el sentit d'Alemanya, Canadà, Àfrica del Sud, Sudafrica, Grècia i Austràlia, pel qual se posava de manifest el desig que la "Copa Davis" es pugés a disputar tan solament cada dos anys. — Febus.

La resposta que ha portat Mr. Hodgson a Londres ningú no sap ben bé què diu. Franco, però, es reserva el dret de continuar enfonsant vaixells britànics

LA PUBLICITAT

Adhuc els elements pro feixistes de França critiquen l'actuació dels avions pirates, que creuen que comprometen els mateixos comandaris del feixisme

Paraules contra agressions

Mr. Hodgson ha conferenciat durant hores amb lord Halifax

Sembla que la resposta italiana de Franco no canvia en res la situació

Si el representant anglès no torna a Burgos, ¿serà expulsat de Londres l'ex-duc d'Alba?

Paris, 1. — Barcelona ha estat bombardejada. Badalona, també. La Comissió d'enquesta proposada per Anglaterra està preparada a Londres. Als cercles oficials es tracta de presentar una situació internacional més serena, però l'opinió s'adona que els comentaris dels totalitaris, a propòsit dels salvatges bombardejos de les poblacions civils, signifiquen que no hi ha canvi en la situació. La premsa republicana francesa protesta contra els salvatges bombardejos.

Ara es diu en certs cercles que es tracta d'una acció alemanya. Segueix certa o no aquesta informació, es declara als cercles polítics republicans que el problema és el mateix. La il·lusió de sempre de certs cercles polítics és establir una diferència entre els dos Estats totalitaris. Aquest error és la causa de tantes equivocacions diplomàtiques que Espanya paga i pagarà també la pau europea. La tàctica de Mussolini és, per ara, permetre la ràpida posta en vigor de l'acord anglo-italià i impedir la caiguda del Govern Chamberlain.

— Agència Espanya.

A LONDRES SON OPTIMISTES SOBRE EL COMITÈ DE NO INTERVENCIÓ

Londres, 1. — El Subcomitè acceptat ahir, a propòsit del control naval, la proposició russa de controlar els ports de les Canàries, però no els ports del Marroc, Lord Plymouth creu que l'acord ha estat realitzat sobre la majoria dels punts i que, per tant, pot convocar el Comitè per al vinent dimarts. Després de la sessió del Comitè plenari, serà presentat el pla al Govern espanyol i al cap dels facciosos.

Es creu que aquesta gestió prop del Govern espanyol i dels facciosos pot tenir una transcendència política que va més enllà de la retirada de les tropes estrangeres.

Torna altra vegada l'optimisme; però la finalitat d'aquest pretès optimisme a base d'aparents concessions a Franco o de Mussolini, és permetre al Govern de Chamberlain resistir la pressió internacional a causa dels bombardejos i l'agitació a l'interior amb motiu de l'assumpte Sandys. Chamberlain es troba en una situació molt difícil. Sembla que el ministre de la Guerra es veurà obligat a dimidir.

— Agència Espanya.

Fins a fi de juliol, almenys, no podrà venir la Comissió del Cens de voluntaris

Paris, 1. — Segons el corresponent a Londres del feixista "Le Jour", la trama de la Comissió internacional a Espanya per al cens dels combatents estrangers, pot ésser efectuada a última d'aquest mes.

— Agència Espanya.

LA PREMSA FRANCESA ES MOSTRA DESCONFIA DA

Un altre article de Léon Blum

Paris, 1. (Per telèfon). — La bàrbara agressió franquista, i per tant italo-alemanya, comença ahir contra la població de Badalona, es remarca avui als periòdics en lloc preferent, adreçant en molts de tendència de dretes, si bé algunes no fan cap comentari. Per una coincidència tròica, a la mateixa plana es pot llegir en molts d'ells la ressenya de la presentació de credencials del "sol-disant" ambaixador de Franco i dels moros, al Papa, i el discurs pronunciat per aquest, en el qual va recordar les promesses que Franco li havia fet de limitar en el possible els horrors de la guerra. El bombardeig de Badalona era argument de la resposta que Franco donava al Papa.

La premsa també tracta avui del conflicte que posa a Anglaterra l'Estat Major i el Parlament, i sobre tot comenta el debat que hi hagué ahir a la Cambra dels Comuns, debat en el qual, segons diu "L'Oeuvre", el discurs de l'acusat Sandys, ple de simplicitat i de coratge, va tenir al seu costat gairebé la unanimitat de la Cambra. Segons alguns periòdics de dretes, com "Le Figaro", es vol acusar al senyor Sandys d'haver utilitzat els secrets de l'armament per a poder atacar millor el Govern, però en canvi alguns periòdics remarquen molt bé que en realitat el que volia el Govern Chamberlain és apropar aquest incident per veure si pot limitar els atacs que se li fan constantment des del Parlament i que posen cada dia més desafiada la seva situació.

La premsa s'ocupa també de la reunió tancada en el Comitè de No Intervenció, i diu que l'acord sobre la qüestió financera ja està definitivament adoptat. La nova sessió plenària, com és sabut, està convocada pel dimarts vinent, a les quatre de la tarda. Segons el corresponent de "Le Figaro" a Londres, en aquesta reunió els representants de vint-i-set països hauran d'aprovar el pla final de

la retirada dels voluntaris, la represa del control terrestre i marítim i l'aprovació dels mèdics que han de permetre reconèixer a les dues parts els drets de bel·ligerència. No obstant, aquest corresponent afegeix que les divergències que subsisteixen respecte a la interpretació de la fórmula britànica són extremadament minimes, però desgraciadament, diu, dona la impressió que són encara molt profundes.

Aquest mateix corresponent, referint-se a l'andada del senyor Robert Hodgson a Londres per portar la resposta de Burgos al Govern anglès, confessa que és improbable que el Govern de la República accepti la proposició franquista i que hi hagi un sol port neutral, i diu que a Londres no són pas molt partidaris d'aquest suggeriment, car això significaria de fet el dret de bel·ligerència al general Franco, ja que se li donaria en realitat el dret d'establir un bloqueig aeri sobre els altres ports.

A "L'Oeuvre", madame Tabouis, referint-se a la reunió del Comitè de No Intervenció, diu també que el pla anglès s'haurà votat el dimarts vinent, però que a Londres no es dona massa importància a les sessions del Comitè de No Intervenció, car tot el que s'ha fet fins ara i el que es farà no tindrà valor mentre no sigui acceptat per una i altra banda dels contendents.

A "Le Populaire", Léon Blum publica un altre magnífic article de la sèrie que ve publicant. S'ocupa avui de les relacions entre Anglaterra i Itàlia. Després d'examinar les versions donades per ambdues bandes a les relacions anglo-italianes, diu: "L'acció anglesa respecte d'Itàlia, des del començament d'aquest any, és feta de pressions i promesses combinades. Mussolini respon a les pressions amb paraules i a les promesses les considera com a fets aconseguits. És probablement el que està a punt de passar a Roma una vegada més. El que hi ha de segur és que la política d'Anglaterra respecte d'Itàlia està inspirada des de cinc o sis mesos per una sèrie de concessions progressives, sense que en realitat Mussolini hagi abandonat una línia de la seva posició primitiva. Anglaterra ha començat per acceptar com una condició posada per Mussolini un acord separat amb Itàlia, en lloc d'un acord conjunt anglo-franco-italià, que és el que demanava la lògica i l'equitat de les coses. Pel seu costat ella ha posat com una condició prèvia la solució dels afers d'Espanya, però la fórmula "solució satisfactòria" a mesura que passava el temps ha adquirit un sentit cada dia més restringit i gairebé parcial. El pla anglès del 14 de juliol del 1937 ha estat constantment modificat: en un sentit, conforme als desigs de Mussolini. El Govern anglès no ha cessat d'exercir sobre França la seva influència amical, primer perquè el restabliment del control internacional precedís la retirada efectiva de voluntaris i després perquè un control francès rigorós precedís el control internacional. Què ha fet, en canvi, Mussolini? Pius ara no es veu pas que hagi fet res; molt pleny d'altres!

Léon Blum, en aquest article, comenta seguidament el que publica aquestes dies "Le Petit Parisien" defensant la política del senyor Chamberlain i diu que ell creu també que Chamberlain vol la pau com la vol l'olihorn. "No haig de jutjar, afegeix, la política anglesa, sinó les seves repercussions sobre la nostra, que són sensibils i directes. Si jo tingués una crítica a fer a la política anglesa seria precisament de dir que manca de realisme veritable. La política anglesa manca precisament, segons el meu parer, de veritable realisme quan ella no aparta voluntàriament dels seus càlculs els perills d'una ombrerosa italo-alemanya a Espanya, mentre que ella mateixa la manca també de realisme quan espera que es acostar-se a Londres, Mussolini es desalligarà dels lligams que l'uneixen a Berlín. Manca igualment de realisme quan s'imagina que accedint per davant a Itàlia gairebé tots els avantatges que podria procurar l'acostament, se li apressa i se li facilita. Manca també de realisme quan elimina els elements reals que no són compatibles amb les seves finalitats o en les forces reals que resisteixen. Léon Blum acaba dient que tem que Anglaterra reuili enganyada a causa de la seva tenacitat arbitrària en els seus punts de vista, en el seu excés de confiança i en les seves il·lusions.

¿PODRIA ACCEPTAR FRANCO EL PLA PERTH-CIANO?

Paris, 1. — Peri preguntava aquest matí a "L'Humanité" si França pot acceptar el pla Perth-Ciano relatiu a un sol port de seguretat a Almeria. L'acceptació d'aquest pla significaria per a França col·laborar al bloqueig de l'Espanya republicana.

En el mateix diari, el senador Marcel Chénin ataca amb violència la premsa dretista francesa, que es col·labora contra França en prendre partit a favor de Mussolini en els atacs contra "l'altu" que de la Mediterrània, sense tenir en compte que a la mateixa Espanya facciosa augmenta la in-

Sir Robert Hodgson, conferència durant hores amb Lord Halifax

Londres, 1. — El senyor Robert Hodgson, agent britànic a Burgos, s'ha traslladat aquest matí al Foreign Office, on ha romàs algunes hores. Com se sap, havia de donar compte a Lord Halifax del resultat de les gestions realitzades recentment prop de les "autoritats" nacionals, amb referència als bombardejos de vaixells anglesos.

— Fabra.

FINS EL FEIXISTA "LE JOUR" ESPERA LA GESTIO BRITANICA SOBRE EL BOMBARDEIG DE BLANES

Paris, 1. — El corresponent a Londres del feixista "Le Jour", a propòsit de la gestió del Govern espanyol a Londres demanant una enquesta sobre el bombardeig de Blanes, diu que "el Govern anglès, en prendre la iniciativa d'una Comissió d'enquesta, no pot contestar desfavorablement la petició espanyola".

El mateix corresponent diu que la diplomàcia franco-anglesa compta amb l'ajut del Vaticà contra els bombardejos de les poblacions civils. "Cal recordar el fet, poc conegut, que per dues vegades la diplomàcia vaticana ha fet gestions a Burgos per a demanar la suspensió dels bombardejos de ciutats obertes. El passat mes de març, després dels bombardejos de Barcelona, una d'aqueixes intervencions tingué un efecte immediat." — Agència Espanya.

CHAMBERLAIN ESTA DESCONTENT PERQUE MUSSOLINI EL POSA EN MALA SITUACIO :: ¿SI MR. HODGSON NO TORNA A BURGOS, SERA TRET L'EX-DUC D'ALBA DE LONDRES?

Paris, 1. — La premsa internacional continua ocupant-se de la qüestió dels bombardejos aeri de ciutats obertes i vaixells navegant en aigües jurisdiccionals espanyoles, protegits per banderes estrangeres. De moment no hi ha altra tema que l'ocupació tant els brigs d'opinió del món sencer.

Coincidint els comentaris a dir que per refermar la seguretat d'Europa cal que sigui sovenint l'assumpte del litigi espanyol. Però és necessari que es digui que precisament per entorpir l'ordre internacional — cal no oblidar l'actuació del Comitè de No Intervenció — d'una banda, i per l'altra el poc favorable de l'ambient internacional, és perquè la situació no ha experimentat ja millora per tots desitjada.

Els mètodes bàrbars emprats per Franco i els seus aliats italians i alemanys de fer la guerra, llurs provocacions, llurs ridícules intemperàncies, llurs amenaces i baladronades, són la causa de la intranquilitat en què es viu i que Mr. Chamberlain es trobi en una posició ben gairebé i davant d'una continuada amenaça a la seva vida política.

Del que hagin pogut tractar el comte Ciano i Lord Perth preocupa en aquests moments els informadors, així com aquelles persones interessades en la cosa pública.

Però, sense que cap d'aquests dos senyors ho hagi dit, gairebé es podria assegurar, sense por a possibles rectificacions, que l'ambaixador anglès i el gendre del "duce" hauran parlat de l'assumpte de les agressions per part dels avions italians al servei de Franco als vaixells mercants que naveguen amb la "Union Jack" al mastel de popa.

Lord Perth haurà recordat a Ciano que mentre no cessin les agressions no es pot comptar amb aquella bona voluntat que caldria. Mentre duri la violència no cal comptar amb posar en vigor el tractat anglo-italià.

Sembla que la conversa ha tingut bones repercussions en altes esferes sones que es tenen normalment per romanes, segons manifestació de persona font d'informació.

Itàlia demostra tenir pressa a arranjat els seus propis assumptes, però el fet cert i incontrovertible és que les agressions dels avions franquistes a poblacions obertes, desproveïdes d'un determinat interès militar, situades a la retarguarda del camp republicà, es repeteixen. Hui a dia els bombardejos registrats abans d'ahir a Blanes i Badalona. Ahir i avui ha tocat el torn a distintes poblacions portuàries dels suburbis de la gran capital catalana, de Barcelona.

Aquest estat de coses repercuteix, naturalment, en Mussolini. Chamberlain no està content, ni en pot estar. L'opinió pública del seu país se separa d'ell; adhuc els més adictes comencen a vacillar i pensen si efectivament aquesta política de concessions a les potències totalitàries, no ha estat no és, una lamentable equivocació.

Aquest estat d'opinió en el moment, opinió gens favorable al "premier", ha vingut a agreujar-se per unes malsurades declaracions fetes per Franco al corresponent del "Times" a Saragossa.

Sir Archibald Sinclair, en una carta que ha enviat a l'editor de l'esmentat periòdic en replicar a les manifestacions del "generalissim", insisteix en una proposició que feu ja a la Cambra dels Comuns. "Que Sir Robert Hodgson no torni a Burgos pel moment i es desistís de la seva presència a la capital castellana d'una manera definitiva, de continuar els atacs als vaixells que naveguen sota l'empara de la bandera de la Gran Bretanya. Aquesta mesura significaria donar els passaports al duc d'Alba com a representant a Londres dels interessos franquistes, quedant així interrompudes les relacions entre Anglaterra i els rebels espanyols.

Es possible que les circumstàncies, així com han obligat Mussolini, obli-

¿Per què no es tanca la frontera portuguesa?

pregunta "L'Ordre"

Paris, 1. — "L'Ordre" destaca avui el següent: "Per dues vegades se li ha dirigit la següent pregunta al secretari del Foreign Office: "Ha estat tancada la frontera portuguesa?" "La frontera portuguesa — ha contestat el sots-secretari del Foreign Office — està sota el control del Govern portuguès." Nosaltres — afegeix "L'Ordre" — diem al senyor Bonnet: "No pot ignorar el ministre d'Afers Estrangers el tràfic d'armes, municions i material que es realitza entre Portugal i l'Espanya facciosa, entre Oliveira Salazar i Franco, és a dir, en família. Hi ha una solidaritat entre les dictadures." — Agència Espanya.

L'ACTIVITAT DEL GOVERN DALADIER RESPECTE A ESPANYA

¿Una gestió socialista per a modificar-la?

Paris, 1. — Ha fet una gestió la direcció del partit socialista prop de Daladier per a modificar alguns aspectes de la seva política respecte a l'Espanya republicana? Una informació publicada ahir per una agència d'informació ho afirmava així. Aquest matí altres periòdics parlaven d'una matut socialista al Govern. "L'Ordre" desmenteix l'últim d'ells. El partit socialista no ha fet cap declaració. El que és cert és que el senyor Blum i Jouhaux s'han entrevistat amb el senyor Daladier a propòsit de la política interior i exterior; però es tracta — segons s'afegeix — de converses particulars, a les quals no es vol donar publicitat.

— Agència Espanya.

¿QUE HA CONTESTAT FRANCO?

Les mateixes vaguetats de sempre

Paris, 1. — Una informació de Londres a "Ce Sol" diu que Franco multiplica els atacs aeri contra els vaixells seguint a tesi que tots els ports tenen un caràcter militar perquè permeten el proveïment dels rebels. Franco repeteix la seva proposició de crear zones neutrals en un o més ports espanyols, on podran desembarcar-se mercaderies sota control, però posa la condició que s'inclouguin el petroli en la llista de mercaderies prohibides, declarant-lo contraban de guerra.

La contesta de Franco és contradictòria: mentre, per una banda, diu que els facciosos no poden distingir la nacionalitat dels vaixells perquè volen a gran altura els avions no poden estar-ne segurs, i per tant es ataca són premeditats, per altra banda repeteix la seva proposició de crear un port neutral a Almeria. Afegeix que els atacs aeri contra els ports són legítims, perquè els republicans hi han establert en aqueixos ports dipòsits de material de guerra. Els ports són objectius militars.

En fi, Franco afirma que ja ha desmentit Chamberlain i que els vaixells bombardejats són també contrabandistes portadors de material bèl·lic. La nota franquista elogia la política anglesa i expressa tota la seva simpatia pels esforços de Chamberlain.

— Agència Espanya.

guin també Chamberlain i de erar o per força hagi d'acceptar i fer allò que no volgué i que la lògica i el sentit comú li dictaven." — Fabra.

DOS GENERALS FRANCOSOS CONDEMNEN PER INUTILS, ELS BOMBARDEIGS DE CIUTATS OBERTES

Paris, 1. — El general de la reserva, Duffieux s'ocupa a "Le Figaro" dels aspectes tècnics de la guerra d'Espanya, i escriu: "Els bombardejos de ciutats obertes efectuats aquesta darrera setmana per l'aviació franquista han causat danys considerables. Però aquests danys bàrbars procediments no es troben justificats pel seu resultat." El general Duffieux admet que "amb mitjans aeri suficients la destrucció sistemàtica d'una ciutat és possible; però opina que aqueixos procediments salvatges, terrorífics, provoquen la reacció i l'odi que no oblide mai".

Cal assenyalar que ambdós generals són favorables a Franco.

— Agència Espanya.

ANGLATERRA

El Govern Chamberlain segueix en posició difícil per l'afer Sandys :: Adhuc el "Times" l'acusa d'intencions totalitàries

Ha estat resolta la qüestió dels deutes austríacs; falta saber qui els pagarà

Londres, 1. — La discussió als Comuns sobre l'assumpte Sandys ha suscitat també un gran interès internacional. La premsa alemanya s'inquietava davant el progrés de l'oposició anglesa i preveu que "la dita oposició creixent obligarà Chamberlain a dimidir".

La premsa italiana s'ocupa de la situació en què es troba el Govern Chamberlain; però la no oficials destaca que Chamberlain, encara que va evitar ahir un incident seriós, segueix trobant-se en una posició delicada.

Als cercles oficials anglesos s'afirma que Chamberlain ha evitat la crisi, encara que ningú no havia anunciat la crisi per a ahir. Chamberlain s'ha presentat com a arbitre conciliador entre les prerrogatives parlamentàries i el ministre de la Guerra i l'Estat Major. Però la unanimitat de l'opinió condemna el ministre de la Guerra, Bellah, i abandonarà Chamberlain el seu ministre, sobre el qual farà caure tota la responsabilitat de la gestió que l'opinió pública interpreta com un intent de totalitarisme? És possible. Al voltant de Chamberlain hi ha interessos internacionals que troben en l'actitud del primer ministre anglès el seu més ardent defensor. Però, per altra part, l'assumpte Sandys, el problema espanyol, el problema txecoslovac i a política amb Itàlia irriten l'opinió anglesa i internacional, les quals consideren injustificat, com ha fet observar l'oposició, que Chamberlain ongués els seus interessos personals amb els d'Anglaterra i d'Europa.

Qui pagarà?

LES NEGOCIACIONS SOBRE EL DEUTE AUSTRIAC HAN ACABAT BÉ

Londres, 1. — S'està celebrant una nova reunió sobre la qüestió del deute austríac entre els senyors Wiedl, cap de la delegació alemanya, i Leith Ross, cap de la delegació anglesa.

Hom espera que abans de demà s'arribarà a un acord.

— Fabra.

Londres, 1. — El canceller de l'Exchequer ha anunciat a la Cambra dels Comuns que les negociacions financeres anglo-alemanyes sobre el deute austríac han acabat satisfactoriament.

— Fabra.

LES MEMORIES DE LLOYD GEORGE

Londres, 1. — Lloyd George ha acabat el setè i vuitè volums de les seves Memories de la guerra. Els dos volums de Lloyd George defensa el Tractat de Versalles, i diu que la responsabilitat de la guerra l'ha tinguda Alemanya.

— Agència Espanya.

EL PROCES CONTRA EL MARIT DE BARBARA HUTTON

Londres, 1. — Procedent de París ha arribat a aquesta capital, per l'aviació Vichy, a les 9.10 del matí, el comte Haugwitz-Revenlow. Acompanyat d'un detectiu de Scotland Yard, el comte s'ha dirigit immediatament, en automòbil, al Tribunal de policia de Bow Street, — Fabra.

Londres, 1. — El Tribunal de policia de Bow Street ha posat en llibertat sota fiança de 2.000 lliures esterlines, el comte Haugwitz-Revenlow, marit de Barbara Hutton. La vista de la causa ha quedat ajornada fins el dimarts pròxim.

— Fabra.

Sandys no està sol entre els conservadors

Londres, 1. — A propòsit de l'afer Sandys, és important observar que ahir el Consell central de la Unió Nacional de les Associacions conservadores, reunit a Londres, aprovà una resolució del diputat Nicholson rela-

ELS DARRERS BOMBARDEIGS DE CIUTATS OBERTES

Holanda saboteja la Comissió de neutrals

Sembla que els facciosos voldrien una comissió de feixistes

Londres, 1. — La condició imposada per Holanda per enviar una representació a la Comissió encarregada d'efectuar una investigació sobre els bombardejos aeri rebels contra les poblacions obertes de la rereguarda republicana espanyola i contra els vaixells estrangers ancorats als seus ports, és considerada a Londres com susceptible de convertir en problemàtica la constitució d'aquest organisme, o almenys de retrasar-la considerablement.

En efecte, el Govern de la Haia ha informat al britànic que acceptarà la demanda anglesa solament en el cas que la participació en aquesta Comissió sigui sol·licitada per les dues parts contendents a Espanya.

Si bé hi ha poca dubtes sobre l'actitud del Govern de la República, no és aquest el mateix cas dels dirigents de Burgos, els quals — segons creuen els elements diplomàtics anglesos — no accediran a la constitució d'aquesta Comissió més que en el cas que es cistigui integrada únicament per països que hagi nomenat de fet el "Govern" rebel.

— Fabra.

La manera com Alemanya pagarà els deutes austríacs a Anglaterra

Londres, 1. — Com a conseqüència de l'acord recent arribat, posant fi a les negociacions anglo-alemanyes relatives a la qüestió dels deutes austríacs, Alemanya reemborsarà a Anglaterra tots les sumes abonades per aquesta com a garantia dels emprèstits austríacs, i assegurarà el servei dels cupons i amortitzacions dels dits emprèstits en el que es refereix als títols que obren en poder de subdits austríacs.

Pel que es refereix als deutes germano-austríacs a curt termini, s'ha arribat a un acord temporal en el sentit que en el transcurso dels dos anys vinent, els cupons, dividends, etc., seran abonats en la meitat del seu valor nominal.

De més a més s'ha elaborat un acord comercial en el qual es preveu una revisió de les quantitats que Anglaterra invertirà en el pagament de les exportacions alemanyes a Anglaterra, com a garantia de les exportacions britàniques a Alemanya i Austràlia.

— Fabra.

Als Estats Units no els han dut res

Washington, 1. — El secretari d'Estat, senyor Hull, ha declarat als periodistes que no havia rebut encara cap contesta a les notes que dirigí al Govern de Berlín per a demanar que el Reich recongués la totalitat dels deutes austríacs.

Hull s'ha negat a fer comentaris sobre l'acord recent arribat a Londres entre Anglaterra i el Reich sobre aquest particular. El departament d'Estat conserva la seva actitud rígida, ja definida en les seves notes. Els elements diplomàtics nord-americans es manifesten posats a introduir en la discussió dels deutes austríacs cap anada tal com la revisió dels interessos dels emprèstits Dawes i Young.

— Fabra.

El rearmament aeri dels Estats Units

Washington, 1. — S'anuncia que el Govern ha encarregat la construcció de 96 avions i 276 motors amb els seus accésoris, per un valor total de 14.432.194 dòlars.

Entre els aparells es construeixen dels quals s'ha encarregat, figuren 12 "fortaleses de l'aire", 75 avions de bombardeig i 7 de combat.

En el transcurso de l'any fiscal que acaba ahir, el Govern ha encarregat 523 aparells per un valor global de 29 milions de dòlars.

— Fabra.

El rearmament aeri dels Estats Units

Washington, 1. — S'anuncia que el Govern ha encarregat la construcció de 96 avions i 276 motors amb els seus accésoris, per un valor total de 14.432.194 dòlars.

Entre els aparells es construeixen dels quals s'ha encarregat, figuren 12 "fortaleses de l'aire", 75 avions de bombardeig i 7 de combat.

En el transcurso de l'any fiscal que acaba ahir, el Govern ha encarregat 523 aparells per un valor global de 29 milions de dòlars.

— Fabra.

El rearmament aeri dels Estats Units

Washington, 1. — S'anuncia que el Govern ha encarregat la construcció de 96 avions i 276 motors amb els seus accésoris, per un valor total de 14.432.194 dòlars.

Entre els aparells es construeixen dels quals s'ha encarregat, figuren 12 "fortaleses de l'aire", 75 avions de bombardeig i 7 de combat.

En el transcurso de l'any fiscal que acaba ahir, el Govern ha encarregat 523 aparells per un valor global de 29 milions de dòlars.

— Fabra.

El rearmament aeri dels Estats Units

Washington, 1. — S'anuncia que el Govern ha encarregat la construcció de 96 avions i 276 motors amb els seus accésoris, per un valor total de 14.432.194 dòlars.

Entre els aparells es construeixen dels quals s'ha encarregat, figuren 12 "fortaleses de l'aire", 75 avions de bombardeig i 7 de combat.

En el transcurso de l'any fiscal que acaba ahir, el Govern ha encarregat 523 aparells per un valor global de 29 milions de dòlars.

— Fabra.